

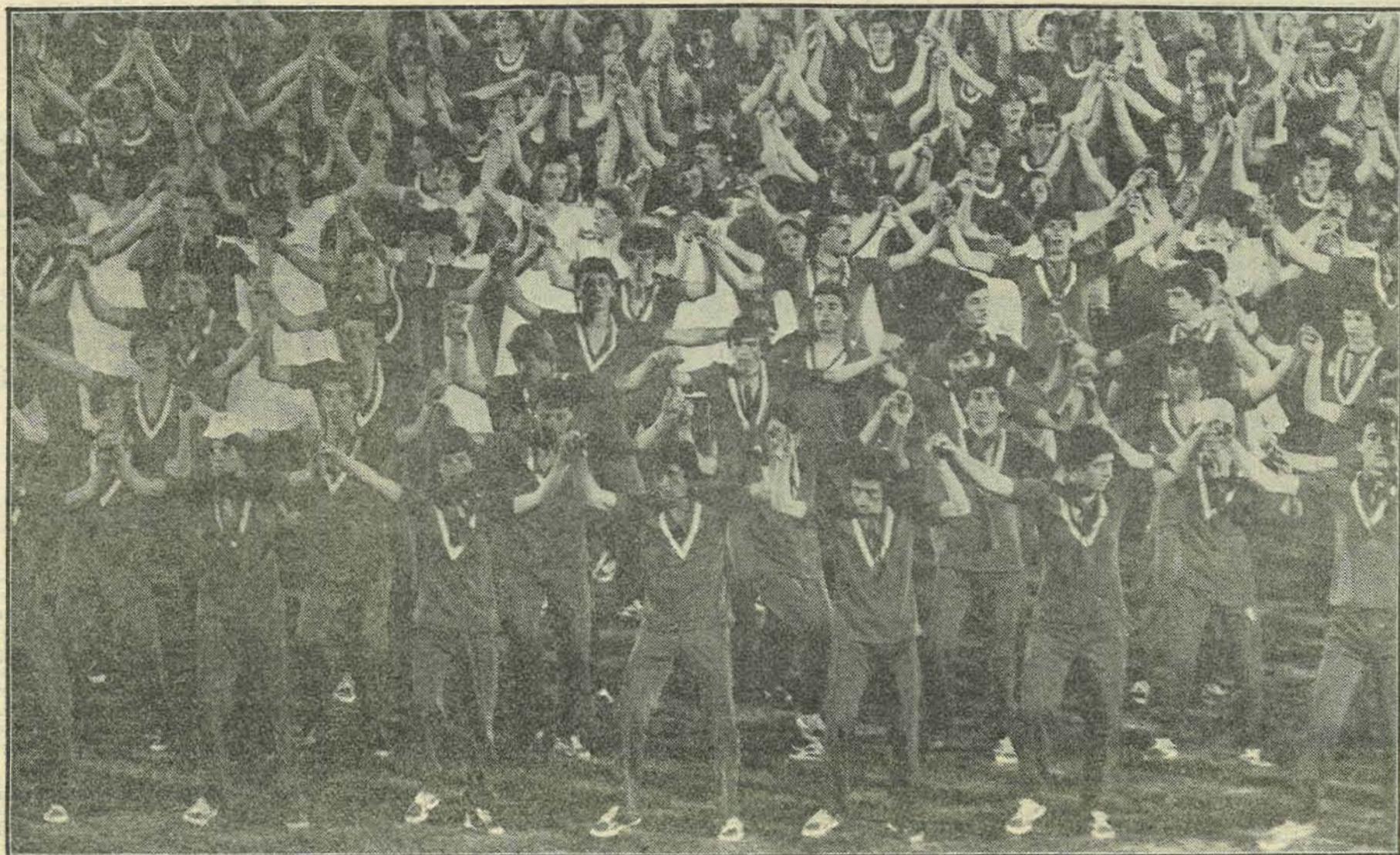
OMLADINSKA PRUGA

BROJ 55

TITO:

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zafim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba za boravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Omladina se na centralnoj svečanosti u Beogradu još jednom polvrdila u punom sjaju

MLADOST JE SLAVILA MLADALAČKI

Srce sve kazuje

Hiljadu brigadira prisustvovalo je centralnoj svečanosti u Beogradu ◊ Brigadirski pozdrav za mladića u brigadiškom odijelu ◊ Razgovori uz televizijski prijemnik

Jutro je, 26. maja. Na trasi drugog kolosijeka pruge između Doboja i Zenice, sada je 2.000 učesnika omladinske radne akcije Šamac—Sarajevo 78. Hiljadu njih radiće u drugoj smjeni. Oni su kasno, zapravo jutros, doputovali iz Beograda, gdje su prisustvovali centralnoj manifestaciji povodom Dana mladosti. Doputovali su puni utisaka, putem pomalo izmorenih, ali i voljni da što skorije izadu na trasu. I odlučili su da poslije podne u drugoj smjeni pokažu koliko mogu da učine. Odjekivaće trasom poklici kojim je otpočela i svečanost na stadionu JNA.

— Hoćemo li?
— Hoćemo!
— Za koga?
— Za Partiju!
— Za koga?
— Za Tita!

Mladost je Titov rodendan, i Dan mladosti slavila mladalački. Juče su takođe postignuti rezultati u radu na trasi, a život u naseljima obilovalo je kulturno-umjetničkim i sportskim zbivanjima. Pjesma se razlegala dolinom Bosne i svaka je prilika iskoristena za kolo. Splete su se ruke, razvila se »Kozara«.

Neki su posredstvom malog ekra na pratili direktni prenos uručivanja Stafete mladosti na Brionima. Drugi su sačekali snimak objavljen u televizijskom dnevniku. I jedni i drugi, kada je Ćede Đorđevski uručio Stafetu drugu Titu uputili su jedan brigadirski pozdrav mladiću u brigadiškom odijelu, višestrukom udarniku.

A uveče, u naseljima kraj televizijskih prijemnika mladići i djevojke u brigadiškim odijelima prate

prenos Centralne manifestacije u Beogradu. U Klubu za društvene aktivnosti dobojskog naselja omladinskih radnih brigada — jedna sveopšta plima oduševljenja: Slavko Vujić, radnik u jajačkom »Trgocentru«, član ORB »Drugo zasjedanje Avnoja«, sada mu je 22, a već godinama ne propušta priliku da prati televizijski prenos svečanosti što se 25. maja održava na stadionu JNA. Ovo ga puta kraj drugarica i drugova, sa kojima ga spaja ista želja da se ispunji obećanje dato drugu Titu, do življava, kako kaže, do sada nedovrheno uzbudjenje.

Hedija Majstorić, službenik u brčanskom »Bimalu«, sekretar u brigadi »Mirko Filipović«. Sada joj je 20. proljeće, od kako ima televizor, veće praznika mladosti provodi kraj njega da u sebe upije onu nezaboravnu sliku. Trebalо da sa drugaricama i drugovima jede u Beograd, ali ju je spriječila prehlada. Sta osjeća u ovom trenutku kada mladost Jugoslavije na priredbi što nosi naziv »Na čelu pokoljenja« iskazuje na simboličan način našu istrajnost na tom putu?

— Otkucaji naših srca to najbolje kaziju.

Goran Adžajim je četrnaestogodišnjak, završio je osmi razred osnovne škole i već je prokušani akcijski. Lani je na Omladinskoj radnoj ak-

ciji »Kruševac 77« zavrijedio polivalu, sada je zapaženi brigadir u ORB »Braća Lolić« iz Travnika. Volio bi da je u Beogradu da sve to neposrednije doživi. I njega je spriječila prehlada.

Zeljko Ristićević je osamnaestogodišnjak, odlikaš u goraždanskoj gimnaziji, brigadir u ORB »Alja Hodžić«. Prenos prvi put gleda u boji i oduševljen je skladom pokreta i impresivnošću priredbe.

Slično veli i Nikola Knežević, 21-godišnji strojobravar u karlovačkoj »Jugoturbini«, član ORB »Josip Kraš«.

Svetozarevčanin Živorad Pavlović, kvalifikovani radnik u Fabriči kablova prvi put je na akciji. Sada su mu 24 godine. Ovaj brigadir iz ORB »Rada Miljković« kaže da i akcija kao i sletska priredba govore simbolično i konkretno o bratstvu i jedinstvu naših naroda i narodnosti o odlučnosti u izgradnji novog, o odanosti Titovom putu, o graditeljskom elanu.

Kumanovčanici Svetlani Stoševskoj, najmlađo u Mladinskoj radnoj brigadi »Hristijan Todorevski-Karpoš«, i dalje, 13-godišnjoj učenici, žao je što nije u Beogradu, među hiljadama oduševljenih.

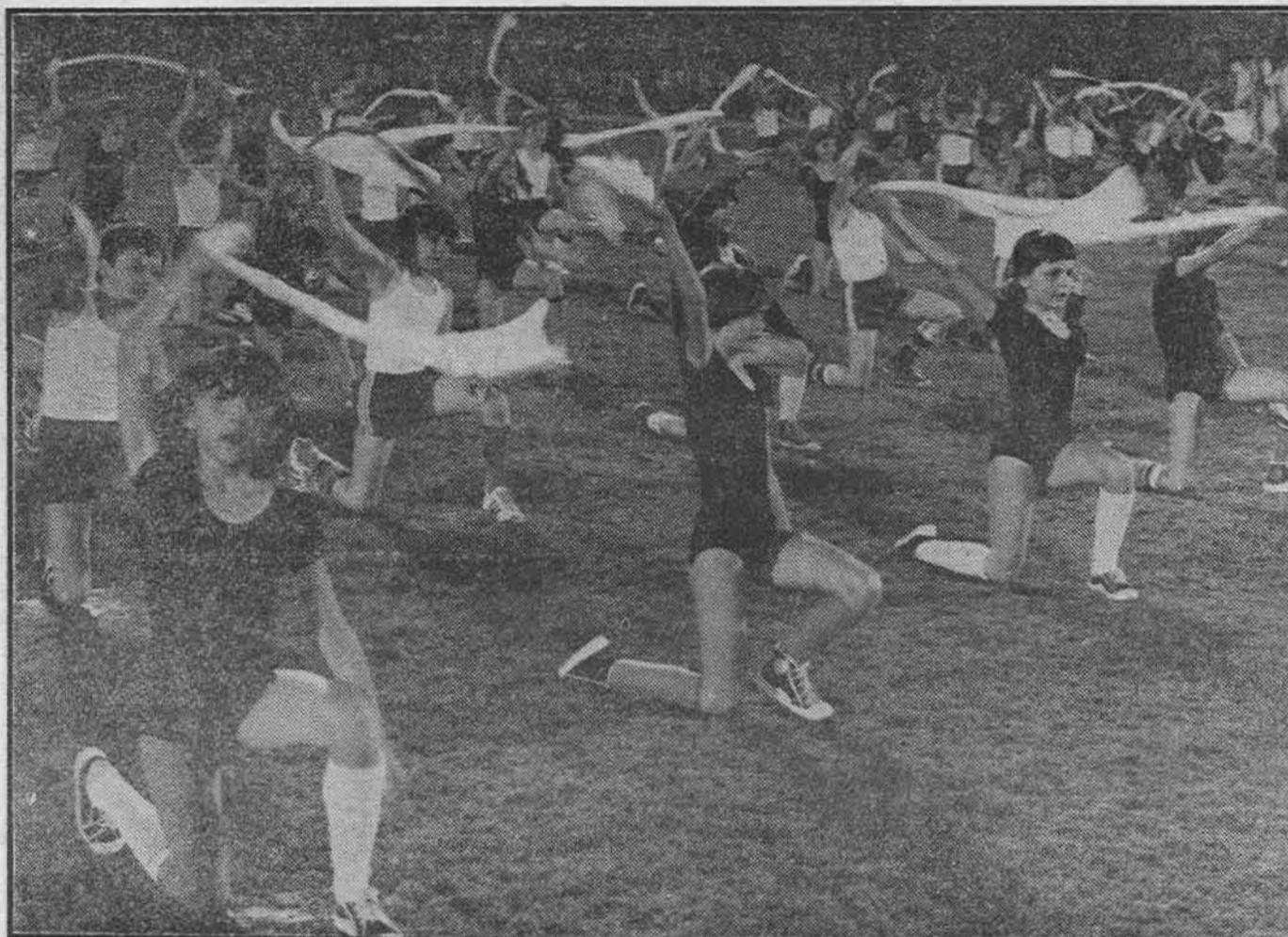
— To svako želi — veli Svetlana. Srce sve kazuje. A drugu Titu ova kve su čestitke najdraže.

H. BISCEVIC

ŠTA SU
REKLI
BRIGADIRI
O SVEČANOSTI
U BEOGRADU

Za Tita, za pamćenje

PJESMA SE ORILA NA PUTU DO BEOGRADA I NAZAD ◊ MLADOST JE SPOSOBNA ZA SVE, JOŠ JEDNOM SE POTVRDILA U PUNOM SJAJU

Prilog najmladih na centralnoj priredbi povodom Dana mladosti

Zavidovići, 26. maja — Akcijaška mladost iz naselja Zavidovići, satka na od pjesme 220 omladinaca i omaladinki sa nestreljenjem je dočekala specijalni brigadirske voz kojim su tačno u 12.30 sati otputovali u Beograd na završnu priredbu Dana mladosti. U vozu ih je dočekala pjesma vrijednih brigadira iz naselja u Nemiloj i Žepču, a zatim im se u Doboru priključila nova razdragana i poletna pjesma brigadira iz ovog omladinskog naselja. Voz je ličio na veliki putujući hor, umiven pjesma o Titu, revoluciji, Jugoslaviji, akciji... Grla se nisu štedjela, kao ni svih prethodnih dana boravka na akciji »Samac — Sarajevo '78«, u drugoj smjeni, smjeni nezaboravnog i zanosnog maja. Vrijeme je brzo prolejelo i u 17.30 sati brigadirske voz se zaustavio na peronu Beogradske željezničke stanice. Sa brigadirima su pjevali svi oni koji su se zatekli na ulicama glavnog grada na putu od Željezničke stanice do Stadiona JNA. Ulazak hiljade brigadira na tribine svih prisutnih su pozdravili dugotrajnim aplauzom. Brigadirske zastave vole su se gordo pod luksnim zracima veleljepnog stadiona. Program na zelenom tepihu prolelo je u jednom dahu, nezaboravno.

Najveća ocjena

Vraćajući se u zavidovičko brigadirsko naselje zabilježili smo nekako izjava akcijaša, njihove dojmova.

Aleksa Janjić, ORB »Deseta hercegovačka«, Mostar: Beogradsku svečanost će pamtitи dok budem živ. To je jedinstveno, a posebno mi je draga što sam kao brigadir prisustvovao ovoj manifestaciji.

Halima Stranjac, ORB »Nurijski Pozderac Cazin: Biti na stadionu ove predivne noći, pravi je i nezaboravan doživljaj. Program je za najveću ocjenu, sve je impresivno, zadivljujuće.

Tamara Kovačević, ORB »Prva omladinska radna brigada Jugoslavije«, Ključ: Sreću mi je razdragano. Presretna sam i ispunjena radošću.

Petar Mačak, ORB »Stane Zagor« Gorenjsko: Jedinstveno, oduševljavajuće, za pamćenje i rado sjećanje.

Ana Berenji, ORB »Osma vojvodanska udarna brigada« iz Subotice: »Moj najsvjetlij trenutak u ži-

votu. Sve je nezaboravno, sve je za dragog Titu. Mladost — sposobna za sve, sve najbolje.«

Svakodnevno — svečanost

Hariz Jašarević, ORB »Druga proleterska iz Niške armijske oblasti: Vojniku — akcijašu ovo je veliko priznanje: gledati veličanstven spektakl. Očaran sam programom i atmosferom, punom ljubavi i ođnosti Titu.«

Gordana Vučković, ORB »Ivo Lala Ribar« iz Čapljine: Mladost naše socijalističke zajednice još jednom se potvrdila u svom punom sjaju. Pre

divno je sinoć bilo osjećati se Titovim omladincem, brigadircem.

Bećir Herceg, ORB »Braća Ribar« Novi Travnik: »Dugo ću svojim sugrađanima pričati o sinoćnoj svečanosti, koju treba doživjeti koja moćno ovlađuje svakim pojedincem.«

I tako, dok je brzi brigadirske voz parao kišnu noć, stigli smo ponovno u naše naselje u Zavidovićima, ponovno sa neizbjegljivom pjesmom, koja je već danas nastavljena duž trase drugog kolosijeka pruge Samac — Sarajevo.

Mladost svakodnevno priređuje svečanosti za sjećanje.

M. TOMOVIC

Суспрети

Цијели крај живи за акцију

Возач Мирољуб Дрљача друштвено-политички је активан у Жепчу колико и у родној Босанској Крупи, а овдје је чак изабран и за делегата у Општинској скупштини

Више од 12 година, у босанскокрупском »Крупратрансу«, ради Мирољуба Дрљача. Високо квалификовани је аутомеханичар, запослен у »Авто-сервису« те западнокрајишне радне организације. Годинама је, већ, у родној Босанској Крупи, показивао примјеру активност у раду друштвено-politичких организација. У своме коентитиву обавља дужност предсједника Основне организације Савеза синдиката. И, акција Мирољуб је, додуше, у радном односу и обавља послове који су блиски његовој стручној оспособљености (возач је у Штабу насеља), али — ипак — признаје да су у питању околности које су другачије него ли у његовом »Авто-сервису«. Стална преокупирањост — тао би, укратко, могао да се опише радни дан Крупљанина Мирољуба Дрљаче, возача у Насељу омладинских радних brigada Жепче. Јер, увијек нешто треба!

Пронущани антивиста, међутим, увијек нађе времена за друштвено-politички рад. Изабран је, примјерице, за предсједника Основне организације Савеза синдиката Радне заједнице насеља у Жепчу, а потом биран и за делегата у Вијећу удруженог рада Општинске скупштине градитеља другог колосијена пруге.

— С великом одговорношћу прихватао сам се ових двију дужности, а нарочито сам обрадован дужношћу делегата у Општинској скупштини. Знам, наиме, да цијeli овај крај живи за акцију, али и да акцијаши, у вријеме свога боравка овде, желе да постану дио те средине. Стога је делегатска функција и част и обавеза, па ћу се трудити да не изневjerim повјерење — вели Мирољуб Дрљача.

Х. Б.

NAŠA ANKETA

Radimo i samo-upravljamo

Brigadne konferencije slijede gotovo svakog dana
 ◇ Na akciji smo, s obzirom da živimo u jednom naselju spremniji za samo-upravljački rad

Odavno je rečeno za akciju da je škola samoupravljanja. Mnogima je akcija i prvo praktično samoupravljačko naukovanje. Ka ko ga shvataju, kako ga doživljava vaju? — pitali smo brigadire.

Nada Miočević, ORB »Rešad Saletović« — Vareš, učenica gimnazije: — Samoupravljanje u našoj brigadi potpuno je zastupljeno i uspješno se sprovodi. Oduševljena sam načinom na koji se rješava svako pitanje vezano za bilo koji oblik rada i života u brigadi i naselju. Bez obzira na to što smo mlađi, u izvjesna pitanja još nedovoljno upućeni — ovdje nas tretiraju kao potpuno ravноправne članove i kada je u pitanju rad, i kada je u pitanju odlučivanje. Na našim brigadnim konferencijama slobodno diskutujemo o svemu i svačija se riječ poštuje. Prema tome, svi brigadiri mogu da se dokažu i u radu i u kreiranju rada i svih aktivnosti.

Neno Sebastianović, učenik gimnazije, brigadir ORB »Fric Pavlik«:

— Meni je bilo potrebno malo vremena da shvatim funkcionalnost samoupravnog sistema u brigadi i u naselju. Uvjerojatno sam se da svaki prijedlog, svaka sugestija imaju mjesto na našim brigadnim konferencijama.

Zineta Hodžić, ORB »Bratstvo i jedinstvo« MOK Dobojski, po zanimanju papirni tehničar:

— Mislim da kompletne ideoško-političke škole nema. Kada to kažem, mislim na ideoško-političku nastavu koja brigadira priprema teoretski da bi odmah u svojoj brigadi mogao da vidi i učestvuje u praktičnom ostvarivanju naučenog. Za mene je ovdje samoupravljanje identično onom koje se ostvaruje u jednoj radnoj organizaciji, s tim što je ono ovdje svakodnevni, zahuktalo. Jer, brigadne konferencije slijede gotovo nakon svakog radnog dana. Na akciji smo, s obzirom na to da živimo u jednom naselju i spremniji za samoupravljački rad.

Ovakvih sagovornika mogli smo naći joć dosta. Slušamo ih svaki dan kako govore i učestvuju u kreiranju ovdašnjeg brigadinskog života, bogateći se vrijednim samoupravnim iskustvom.

Angel Tirković iz naselja u Nemiloj: finiš druge smjene

БРИГАДИРСКИ ДАНИ

Tracer спави

Митру Данићу овогодишњи 24. мај остаће вјечно у сjeћању

ДОБОЈ — Један у пуну бригадирских дана. У овој смјени 24. у сјећању ће Митру Дакићу, трасеру у Омладинској радној brigadi »Браћа Лолић« из Травника тај 24. мај 1978. године остати дugo у сјећању. Памти он прославе свих својих rođendana, оних раних макар по фотографијама и причама одраслих, али не овај његов rođendan biti nađublje urezan u скровите кутке. Rođendan Tравничанина Митра Дакића, 26. rođendan по реду. Дан приje, 23. маја ове, акцијашке године, сви младићи и дjevojčice znali su da sutra њихov tracer славi. У шали се, чак, приповијeda da su глумили да niшta ne знаju, pa tracer, помало, bio i љut. Но, travničkim rekordima (to su, још увијек, с учинком од 444 одсто u једном danu) nisu заборавили. Ујутро, припремајуći se za trascu, припремајуći se za ударни дан, сви редом приђоше Митру, стиснуše му лесницу, пољубише, честитaju rođendan. Заправо, и прије. Још се tracer nije честito разбудио, a кревету притрча brigadir travničke ORB »Браћа Лолић« Мирко Селак. Прва честitka. Па онда, једна за другом, готовo stotinu čestitki. Бригадирских, другарских, topnih. На кругу још која, од другарица i другова из других brigada, јер Tравничani brzo proniđeše glas da њихov tracer славi.

SUSRETI

Dolgoletna izkustva z brigadirji

Prije nekoliko dana u naselju ORB u Nemiloj boravili su gosti iz Slovenije. Oni su posjetili Mladinsku dečavnu brigadu »Simon Gregorčič« iz Nove Gorice. Delegaciju gostiju vođio je Danilc Remškar, predsjednik Sindikalne konference OO Sindikalne SGP »Primorje« — Ajdovščina.

— Naš dva tisoč članski kolektiv, kateri izvaja vsa dela visoke in niske gradnje, je prevzel pokroviteljstvo nad MDB »Simon Gregorčič«. Naše podjetje ima u delu brigadirji že dolgoletna iskustva; in to pred 30 leti izgradnja Nove Gorice, poleg izgradnja auto-ceste Ljubljana — Zagreb (odsek Karteljevo — Novo Mesto). Na progi Dobojski — Zenica, naš kolektiv je preuzeo dela na odseku pri Maglaja (devet kilometrov), kjer delamo skupaj z 400 brigadirji.

— Kakvo je vaše iskustvo u radu sa brigadirima?

— Naše iskušnje v delu z brigadirji so dobre, ter nas je praksa prepričala da masovna dela z kratkimi roki lažje izvedeš z brigadirji kot pa zaplačnimi delavci. Pri plačanih de-

lavcih prav ob akcijah, pride do preteranih zahtev. Tu je poleg in — fluktuacija, ki ti lahko poruši že zastavljene programe.

— Kakav je vaš utisak o brigadi »Simon Gregorčič«?

— Sam sem pred 27 let bil v šestih MDB. Od tega, tudi na progi Dobojski — Banjaluka. Delo brigadirjev sa danjega rodu ni nič slabše, kot je bilo naše, je pa družbeno, politično in kulturno delo brigadirjev boljše. V razgovoru z našimi brigadirji sem prišel do prepričanja, da so se dobro uživali u življenu naselju in sodelovanju z drugimi brigadami. Brigadirji so se potrožili na izvajalce gradbenih del, ki jim ne dajejo več dnevnih programov za delo. Storilnost brigade bi pri otplatem delu bila lahko še večja kot je sicer.

— Vi ste došli kao gost u Nemiloj i dali ste krv. Šta vas je motivisalo da zajedno s brigadistima učestvujete u ovoj humanoj akciji?

— Dajanje krvi, to je največja oblika medčloveškega, ali pa humanega delovanja. To je izraz najveće so-

POSJETE

O pripremama za doček

DOBBOJ — Članove Omladinske radne brigade »Alija Hodžić« iz Goražda, koji na trasu drugog kolosijeka pruge izlaze iz dobojskog omladinskog naselja, posjetili su predstavnici društveno-političkog života Goražda i gornjedrinskog regiona. U razgovorima vodenim na sjednici Brigadne konferencije izneseni su utisci o radu na trasi i o životu u naselju, a gosti su brigadire upoznali sa zbivanjima u njihovom kraju. Istovremeno, bilo je riječi i o pripremama u Goraždu za doček brigadira — učenika ORA »Samac — Sarajevo 78«.

lidarnosti krvodajalaca proti čoveku bolniku, ki mu bo mogoče prav darovana kri rešila življenje. S tem, da sam se udeležil današnje krvodajalske akcije, sem samo potrdil humanu načela krvodajalstva. Stari krvodajalci s svojim izgledom mladi odpravijo trenutno tesnobo, strah, ko daš kri prvič, jo boš če si zdrav, lahko dal tri krat letno, do šezdeset let življenja.

N. TOŠIĆ

HUMOR S OMLADINSKIH RADNIH AKCIJA

Udvaranje

Udvara se brigadir brigadirki:
 — Imaš divne oči?
 — Samo oči?
 — Sve imaš divno! Toliko mi se sviđaš da bih za tebe ispunio duplu normu.
 — Onda izvoli moju lopatu.

SJEĆANJA VETERANA

Aplauz za kratke pantalone

Pruga nas je emancipirala ◇ Najviše je bilo polaznika na kursu za traktorište

Milica Lazarević-Kovačević:
Tradicija je nastavljena

Milica Lazarević-Kovačević, odmah da kažemo, višestruki je udarnik sa pruge legende. Učesnik tri smjene. Danas, kako nam reče, redovito čita, slaze i čuva list »Omladinska pruga«. Raduje se, veli, svakoj radnoj pobjedi brigadista. Baš kao nekada kad je sa svojim vršnjacima normu na trasi prebacivala.

— Istina, posebno sam bila ispunjena radošću kad sam pročitala da tuzlanska brigada »Husinski rudar« postiže dobre rezultate — kaže Milica. — Jer, ova brigada, poput drugih koje će doći poslije nje na trasu, nastav-

lja tradiciju tuzlanskih brigada koje su učestvovali na izgradnji legendarne pruge.

Počinje Milica da prebire po sjećanjima. Za trenutak se zamisli, a zatim uz širok osmijeh reče:

— Pripremali smo se za fiskulturni slet. Djevojke su nerado oblačile kratke pantalone. Kad sam kao član štaba brigade objasnila da je to, zapravo, direktiva kojoj se moramo povinovati, brigadistkinje su bile poslušne. Aplauz muškaraca kojim su nas pozdravili prilikom stupanja u stroj, neke moje drugarice su shvatile kao »provokaciju«, briznuvši u plač... Tako je to bilo. Pruga nas je emancipi-

I ranije, prije toliko godina, mlađi su razvijali brojne društvene aktivnosti. Svako je htio da završi najmanje jedan kurs.

— Najviše je bilo interesovanja — priča Milica — za kurs traktorišta. Za mlađe sa sela posebno. Jer, traktor je bio pojam savremene poljoprivrede... Danas je teško naći neko uspjelo upoređenje.

D. ILIĆ

Iz Lopara i Ugljevika zajednička brigada za prugu

Trista prijavljenih

Biće odabранo stotinu onih koji će krenuti u Žepče

LOPARE — Među građiteljima drugog kolosijske pruge Šamac — Sarajevo, u četvrtoj smjeni koja rad započinje 3. juja, nači će se i Omladinska radna brigada »Majevički partizani« Ugljevik — Lopare. U ova ova opštinska mjesta u toku su pripreme brigade, koja odlazi u Omladinsko naselje Žepče.

Dosad su osigurana novčana sredstva za opremanje brigade, a osnovne organizacije SSO i organizacije koje okupljaju mlađe predložile su iz svojih redova više od tri

stotine najzaslužnijih kandidata, od kojih će se uskoro, u skladu sa utvrđenim kriterijumima, odabrati stotinu najboljih.

Potom će se konstituisati brigada — izabrali štab i formirati čete. Prije odlaska na prugu, kako je predviđeno, utvrđće se programsko-planinski zadaci za sve vidove aktivnosti koje će brigada ostvarivati na akciji. Do odlaska u Žepče, brigadiri će se ogledati na nekoliko lokalnih radnih akcija u loparskoj i ugljevičkoj opštini.

M. PAJIĆ

Ko je mali heroj

Mnogo je bezimenih junaka rada naše ratom porušene domovine i graditelja pruge Šamac — Sarajevo, među kojima je i ovaj mlađi brigadir čijeg se imena na sjećam. Zaslужuje da se na novinskom stupcu Vašeg lista bar on prepozna i javi. Na znoju i žujevima ovakvih mlađića niče i cvjeta naša zemlja, svakim danom lijepša i veličanstvenija. Nastavlja je graditi naša mladost, možda i dijete ovog brigadira na istoj pruzi 1978. godine.

Sliku je dala Smilja Batez, brigadirkica iz 1947. godine. Sada živi u Posedarju kod Zadra.

Ostoja TUBIN, Štab TO Bosanski Novi

ОМЛАДИНА КРЕШЕВА СЕ ПРИПРЕМА ЗА АКЦИЈУ

Најбољи - у бригаду

Двјеста омладинаца и омладинки prijavilo se za lokalne radne akcije, a међу њима биће одabrani они који ће градити други kolosijski pruge Šamac — Sarajevo

КРЕШЕВО — Više od dvjesto članova Saveza socijalističke omladine se prijavilo u omladinsku radnu briгаду. Do sada je briгадa uređivala sportski centar, gradila regionalni put od Kresheva do Ribića, uređivala školski prostor i obavljala druge poslove u mješnim zajednicama komune. Omladina ne raditi i u radnim organizacijama. Tako je u planu radna akcija u Tvornici lakovih otkovaka, čišćenje rijeke Kreshevčice i posumljavanje goleti u okolini Kresheva.

Za neke radne akcije omladina će dobiti i novčanu naknadu, na primjer za posumljavanje,

a novač će ugroziti za posjetu historijskim mjestima Jaću, Drvaru, Mostaru i drugim.

— Очekivali smo dobar odziv omladine u radnu briгадu, ali nas je ovoliki broj prijatno iznenadio. I ovaj put se pokazalo da je naša omladina veoma voljna da organizovano radi, kako bi doprinijela izgradnji svoje komune — rekao nam je Rašid Jamic, predsednik Opštinske konferencije CCO Kreshewo. U ovoj omladinskoj radnoj briгади mi nemoću dobiti jasnu sliku o naјboljim omladinicima i omladinkama koji će ih na izgradnju drugog kolosijskog pruge Šamac — Sarajevo od Dobroja do Zениće u briгадi »Čemal Biđedini«.

J. KULIĆ

НОВИНАР ЈЕ ЗАПИСАО

Прегршт виђења

Једном, приje mnogo godina, i сам sam bio na jednoj traci. Treba li kazati kako je sve bilo mnogo drugačije... Reportersko viđeњe sada nаводи na razmišljanje. Из Добоја у Жепче, из тога насеља у немilsko. До-

чекa je mlađost, tek nešto ili gotovo ništa drugačija od one kojoj si ti pripadao. Samo, vrijeđe je, ipak, učinilo svoje. Onda, prije 15 i nešto više godina, malo si imao i mnogo si htio. Razmišljaš i utvrđiš: pa, opet je isto. Možda tek nešto malo drugačije, to u odnosu na ono imati-nemati... Samo, za časak zahvališ što i opet nisi briгадir.

Све te прегршти viđeњa dojam su koji poneseš ne samo da bi uspješno obavio jedan posao, nego i mnogo više od toga. Zahvališ kollegi Nešti na pomoći, a, u stvari, trebalo bi svima, svakom od 400 briгадira koliko si ih u običnom nedjeљnom popodnevnu затекao u zasluženom danu odmora.

Ивица НОСИЋ,
»Вјесник« Загреб